

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1872/2020
05.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Живорад Миладиновић, адвокат из ..., против туженог Дома здравља Лапово, чији је пуномоћник Јасмина Николић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3032/18 од 16.11.2018. године, у седници већа одржаној 05.03.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Одбацује се као недозвољена ревизија тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3032/18 од 16.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 1808/14 од 29.05.2017. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле па је обавезан тужени да тужиљи на име накнаде материјалне штете због неисплаћеног дела увећане зараде по основу дежурства у периоду од 01.12.2011. године до 28.02.2014. године, исплати износе са законском затезном каматом, који су ближе наведени у овом делу изреке, у року од 8 дана од правноснажности пресуде под претњом извршења. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле па је обавезан тужени да тужиљи на име накнаде материјалне штете због неисплаћеног дела увећане зараде по основу прековременог рада након дежурства у периоду од 01.12.2011. године до 28.02.2014. године, исплати износе са законском затезном каматом, који су ближе наведени у овом делу изреке, у року од 8 дана од правноснажности пресуде под претњом извршења. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле па је обавезан тужени да тужиљи на име накнаде материјалне штете због неисплаћеног дела увећане зараде по основу прековременог рада за октобар 2014. године, исплати износ од 1806,31 динар са законском затезном каматом од 05.11.2014. године до коначне исплате, у року од 8 дана од правноснажности пресуде под претњом извршења. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован део тужбеног захтева тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да тужиљи на име накнаде материјалне штете због неисплаћеног дела увећане зараде по основу дежурства у периоду од 01.12.2011. године до 28.02.2014. године, исплати износе преко износа досуђених у ставу 1. изреке пресуде па до тражених износа. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован део тужбеног захтева тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да тужиљи на име накнаде материјалне штете због неисплаћеног дела увећане зараде по основу прековременог рада након дежурства у периоду од 01.12.2011. године до 28.02.2014. године, исплати износе преко износа досуђених у ставу 2. изреке пресуде па до

тражених износа. Ставом шестим изреке, одбијен је као неоснован део тужбеног захтева тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да тужили на име накнаде материјалне штете због неисплаћеног дела увећане зараде по основу прековременог рада за октобар 2014. године, исплати износ преко досуђеног па до траженог. Ставом седмим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле па је обавезан тужени да тужили на име укупно досуђеног износа накнаде материјалне штете из ст.1., 2. и 3. ове пресуде уплати припадајуће доприносе Фонду за пензијско и инвалидско осигурање. Ставом осмим изреке обавезан је тужени да тужили надокнади трошкове парничног поступка у износу од 32.811,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате, у року од 8 дана од дана пријема пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3032/18 од 16.11.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П1 1808/14 од 29.05.2017. године у ставу 1. изреке и у делу става 7. изреке, којим је усвојен тужбени захтев тужиле и обавезан тужени да тужили на име укупно досуђеног износа накнаде материјалне штете из става 1. изреке ове пресуде уплати припадајуће доприносе Фонду за пензијско и инвалидско осигурање. Ставом другим изреке, укинута је потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П1 1808/14 од 29.05.2017. године у ставу 2. и 3. изреке, у делу става 7. изреке којим је обавезан тужени да тужили на име укупно досуђеног износа накнаде материјалне штете из ставова 2. и 3. изреке првостепене пресуде уплати припадајуће доприносе Фонду за пензијско и инвалидско осигурање и у ставу 8. изреке, па је предмет у укинутим деловима враћен истом суду на поновно суђење. Ставом трећим изреке одбачена је као неблаговремена жалба тужиле изјављена протим пресуде Основног суда у Крагујевцу П1 1808/14 од 29.05.2017. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у ставу првом изреке, тужиле је благовремено преко пуномоћника изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 4) Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14) - у даљем тексту: ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 1. ЗПП, прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде.

Ванредним правним средством се може користити само она страна чија је жалба одбијена, односно она страна која је уложила благовремену и дозвољену жалбу.

У конкретном случају тужиле ревизијом оспорава побијану пресуду у делу којим је одбијена жалба туженог. Против тог дела правноснажне пресуде би право на ревизију, према наведеној законској одредби, имао само тужени, па је ревизија тужиле недозвољена, јер тужиле нема правни интерес за подношење ревизије.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија

Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Марина Антонић